

STUDENTEN WEEKBLAD

10^e Jaargang.

No. 15.

HOOFDREDACTEUR: CH. E. DUTILH.

REDACTEUREN: A. E. M. J. HANLO, J. B. A. KESSLER,
G. P. NIJHOFF, R. A. D. CORT VAN DER LINDEN.

FAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: G. E. J. WIESSING.

Donderdag

30 Jan. '08.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is /3,50, bij vooruitbetaling /3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen voor Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: Oude Delft 210.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34
Dinsdag 4 Februari, des middags om 4 uur.

Inhoud.

Studiebelangen.
IJs-indrukken, door H.
Verkoop van Tijdschriften van het Technisch Leesgezelschap, door M. P. C.
College Prof. Bolland, 27 Januari 1908, door E. P.
Berlage over „de Concertzaal en de Muziek, door R. C.
Slotwoord aan Folrax, door Wg.
De Interacademiale Vrijdag 24-1-'08, door W.
Voor de tuberculeuse kinderen.
Opmerkingen over de Week.
Berichten en mededeelingen.
Agenda.

Studiebelangen.

Dinsdagavond 28 Januari had een Besturenvergadering plaats, belegd door de Centrale Commissie en bijgewoond door de besturen der Vakverenigingen en der Handleidingenvereniging.

Wij vermelden van deze vergadering het volgende:

Het ontwerp Huishoudelijk Reglement door de C. C. voorgelegd, werd onveranderd goedgekeurd.

Verder sprak de vergadering, na eenige discussie, bij motie de wenschelijkheid uit dat de Vakverenigingen een behoorlijk geordend archief inzake studiebelangen bijhouden of aanleggen.

Vervolgens wordt besproken de indeeling en wijze van samenstellen van 't rapport. De president wijst er op dat dit rapport de rij opent van een reeks volgende en dringt er daarom op aan dat de verschillende besturen met volle toewijding zullen medewerken om dezen arbeid naar behooren te doen slagen.

—o—

Waarnemend Secretaris der C. C. is de heer C. J. Sniijders Jr., Voorstraat 67.

INGENIEURS-EXAMENS 1908.

Geslaagd voor Werktuigkundig ingenieur:

E. Ch. Agerbeek, M. W. Beekhuis, K. P. Th. Berkhout, H. A. Ch. Bonemeyer, C. Breebaart, G. Ferguson, G. J. M. Goedhart, E. Grivel, J. H. J. Huygens, A. de Jong Azn., G. J. Lepper, E. J. W. de Munck Mortier, J. Osinga, S. Posthumus, Ch. W. van der Pijl, M. A. Reens, H. M. H. Reufel, K. van der Schroeff, W. Smit, F. C. W. J. P. Soeters, A. de Stoppelaar, F. W. P. Tydeman.

(Het examen wordt met een candidaat voortgezet).

Geslaagd voor Scheepsbouwkundig ingenieur:

A. L. Bijl en A. H. van den Kieboom.

Geslaagd voor Electrotechnisch ingenieur:

G. A. Heyning, S. de Jonge Mulock Houwer, C. C. Kayser, H. van Marle, C. Noome en H. W. Sniijders.

Geslaagd voor Civiel ingenieur:

J. R. van Alphen, A. L. Bakhuis, L. F. Botter, G. Diephuis, D. Grevelink, A. H. Liebert, J. H. G. Schepers, L. C. L. W. Sloth Blaauboer, J. G. Spengler, J. M. Sweep, J. H. Telders, A. J. Zuiderhoek.

LITTERATUUR OVER AVIATIEK

(opgegeven door den heer S. van Hoogstraten in zijn lezing, voor „Leeghwater”) over de werking van den wind.

Langley: The interior work of the wind.

M. Soreau: Mémoires et comptes rendus de la Soc. des Ing. Civ. de France. Oct. 1902: Navigation aérienne.

Voor aspirant-luchtvaarders zeer lezenswaardig:

F. Ferber: Les progrès de l'aviation par le vol plané Berger Levrault Nancy editeur. Prix 2 fr. met opgave van bronnen.

Meer voor de leeszaal der S. P. is

Navigating the air. Heinemann London met mooie foto's en goede artikels.

IJsindrukken.

Vorbij zijn weer de dagen, waarnaar duizenden, jongen en ouden van dagen verlangend hebben uitgezien, dagen die ons weer herinnerden aan den tijd waarover vader of grootvader ons verhalen kon opdisschen van wintervermaak, die onzen geest boeiden en die ons verdrietig maakten nu de winter zich niet meer in zijn oude kleed aan ons oog vertoonde. Ik hoor den ouden man nog praten over tochten in sleden getrokken door briezende paarden met rinkelende bellen voorzien, van priksledenvermaak en ijsroutchbanen, van groote tochten per schaats, van snert en taai-taai onderweg genoten. Ja, toen kon het nog eerst vriezen en men bedacht zich wel eens tweemaal voordat men de goed verwarmde binnenkamer met het knappende houtvuur, zonder geldige redenen verliet.

Maar ditmaal zijn die oude herinneringen weer eens werkelijkheid geweest, ook wij zullen het nageslacht kunnen verhalen van koude, dat je ooren dreigden af te vallen. In alle deelen des lands heeft de oude vorst zijn kortstondigen regeeringscepter gezwaaid en met zich gebracht tal van eigenaardigheden dezen tijd eigen. Ieder oogenblik heeft zijn bijzonderheden, die elkaar in den loop, hetzij langzaam, hetzij plotseling opvolgen, zoo ook de tijd wanneer een dikke ijskorst grondeloos diepe wateren overbrugt en den mensch willig torscht. Vreemd klonken de menschenstemmen, het geblaf der honden in de witte droge straten en de karren en rijtuigen deden hun eigenaardig knarsend geluid hooren als had de koude op hen ook zijn belemmerenden invloed uitgeoefend. Onwrikbaar vast, vaster dan de hechtste verbinding lagen de schepen in de vaarten, gekluisterd door de nauwaansluitende ijsmassa, geduldig wachtend op het moment, dat hun verlosser „de dooi” hen van hun boeien zou komen ontdoen. Anders dachten degenen er over, die geen rekening te houden hadden met deze belemmering

voor handel en bedrijf. Opperuimd legde men den arbeid ter zijde en zelfs de verstoktste werker kon geen weerstand bieden aan de alom in de natuur zwevende uitnoodiging de schaatsen op te zoeken en zich over te geven aan het gezonde vermaak.

Vroolijk, druk redeneerend zag men ze trekken, hier enkelen, daar met troepjes, deze in zijn gewoon jasje, gene uitgedoscht in vol winterornaat. Een ongekende drukte heerschte in de anders zoo stille gedeelten der stad en ieder middel van vervoer bracht nieuwe liefhebbers aan, gekomen van elders om betere gelegenheid op te zoeken. Reeds vanuit de verte drong het verward geluid van eene menigte volks tot ons door, waarboven uit het gegil van hen, die de gelegenheid waarnamen een centje te verdienen. De geheele omgeving en menschheid ademde een anderen geest, er heerschte iets ongewoons, iets gejaagds, iets onstuimigs in de anders zoo kalme menschenbeweging. Op de plaats van bestemming, één leven en beweging, één doel en geen doel. De anders zoo afwerende watervlakte was nu hard gelijk den beganen grond en lokte ieder omstander uit er zich op te begeven. Krieland, gillend, lachend bewoog zich een dichte menigte als een opengeschopte mierenhoop door elkaar en het eigenaardig krassend geluid, was als het ware de muziek die het eentonig gegous der stemmen opluisterde. Er waren er die met angstig getrokken gelaat zich trachtten voort te bewegen op het wankelende ijzer, door armengezwaai, voor- en achteroverbuigende bewegingen zich in evenwicht trachtend te houden; er waren er die die vrees niet meer kenden en met de handen op den rug rijdend, zich reeds tot de beter geoefenden waanden; er waren er ook tusschen deze voortjagenden, die hun lichaam in lenige houding beurtelings rechts en links met sierlijken zwaai voortwierpen, ja ook die zich tot een langen slier vereenigd hadden en met verdubbelden vaart voortstoven, alles opzijdrijvend wat hen in den weg kwam en tusschen al deze door het onnoemelijk aantal de zoogenaamde krabbelaars, het hinderlijke gedeelte der ijsliefhebbers. Schitterend was de aanblik der massa, die zich daar doel- loos voortbewoog op den vijver, omzoomd door het statige bosch, dat door het dikke rijp als in een tooverwoud herschapen was.

En tusschen de hooge boomen door in de stille, mistige atmosfeer klonk het getoeter der auto's het geratel der equipages met hunne warm bebonte lakeien, het schorre geschreeuw van den caramellenman, die zijn onvergetelijken woordenvloed van „n cent de caramel" beurtelings in omgekeerde volgorde uitstootte, zijn te koop geboden waar daarbij mild besproeiend met een mengsel van speeksel en tabakssap. Stampvoetend van koude, de handen diep in den lagen broekzak, hoorde men er de schaatsen-, riemen- en bandenmannen, het in drie woorden kort achter elkaar aankondigen van hun bedrijf, door veelvuldige concurrentie elkaar trachtend te overschreeuwen. Zachter, versterkt door gerammel van centen, klonk de medelijdende dreun van den bruggeman, geposteerd aan de overwegen, die door zijn machinale handbeweging met de bus vergezeld van een herinnering aan de ellende van vrouw en kinderen, de milddadigheid der krukkerig loopende, geschaatste menschen inriep.

Men hoorde er den stokkenman, die geen stok, als hij maar van bamboe was, te dun vond om er iemand mee te dienen, tweemaal achter elkaar, gevolgd door lange tusschenpoozen, zijn deun uitgalmen, ja zelfs waren er die geen bedrijf uitoefenden, doch deze plaats geschikter vonden tot slagen en door systematisch tikken tegen de klep van hun pet eenige centjes hoopten los te krijgen. Gezwegen van de vruchten hunner pogingen, want dit volk is eer hinderlijk dan gediensig, voor het waarnemend oog droeg dit al bij tot een typisch stukje leven.

* * *

Zoo ging alles zijn gang, steeds toenemend in bedrijvigheid, steeds meer beweging met het vorderen van de uren, als wilde men al het mogelijke genieten, vóórdat de dooi zijn parten zou spelen. Dan kwam het oogenblik, dat de zwarte, door ijsnieuw verborgen diepte zijn waarschuwend stem deed hooren en met een lange lijn dreef de alom toezijnde politie, die vermaak paarde aan dienst, de menigte voor zich uit, gelijk een herdershond eene kudde, alle leven voortjagend van de plaats, die tegelijk een bron van vreugde en van verdriet in zich sloot.

Vuil wit, met natte, grillige strepen doorkruist, doemde de vlakte achter de lijn op, ontlast van het drukkende gewicht der menschen, steeds grooter wordend, tot eindelijk

de laatsten voet aan wal zetten, hun blik plichtbeseffend weidend over het stille geheel. Nog eenige oogenblikken en de plechtige rust was weergekeerd.

H.

Verkoop van Tijdschriften van het Technisch Leesgezelschap.

Vrijdagavond bevond ik mij onder diegenen die op de, door het bestuur van het bovengenoemde gezelschap bijeen-geroepen verkoop, aanwezig waren. Het daar onder- vondene heeft zoo'n grooten invloed op mij gehad, dat ik mijn pen niet in bedwang kan houden en mij tot schrijven moet neerzetten.

Om kwart over zeven waren 6 corpsleden opgekomen om naar het scheen, hunne kooplusten bot te vieren aan de aanwezige tijdschriften en onder deze 6 bevond zich één eerstejaar, ja wat zeg ik . . . zelfs ook één tweedejaar. Ik geloof dat ik dus volkomen gerechtvaardigd ben indien ik mij afvraag waar dat heen moet.

Is er onder de jongere jaren dan werkelijk zoo weinig belangstelling in het vak dat zij zich als levensdoel gekozen hebben, te vinden, in het vak dat later door hen tegen- over het buitenland moet worden hoog gehouden; dat zij zich niet in 't minst interesseeren voor de weinige gezelschappen die er in 't D. S. C. bestaan, ter verbreiding en aanwakking van de kennis, door het lezen der beste tijdschriften die er op werktuigkundig en electrotechnisch gebied bestaan? Of denkt ge soms dat ge uit zware studie- boeken en dictaten alleen uwe wijsheid moet putten? Ik antwoord u „neen". Juist de nieuwtjes der techniek en interessante verhandelingen, proefnemingen, door de pioniers van ons vak verricht, kunt ge daarin vinden. En nu is een Leesgezelschap wel een heel mooi ding, maar in de 7 dagen dat ge de portefeuille in uw bezit moogt houden, kunt ge niet alles lezen. Dat is werkelijk een onmogelijk- heid. Daarom is het juist zoo'n aardige en goedkope manier om uw studie op deze wijze aan te vullen.

Het Technisch Leesgezelschap verkoopt jaarlijks de jaar- gangen van tijdschriften welke gecirculeerd hebben (tegen matigen prijs). Op de verkoop van Vrijdagavond werden echter te lage bedragen geboden waarop het bestuur grootendeels niet kon ingaan. Zeer vele, en daaronder machtig interessante jaargangen zijn nog aanwezig in ik hoop dat het bestuur van het Technisch Leesgezelschap ertoe zal overgaan een tweede verkoop te houden om zoodoende belangstellenden de gelegenheid te bieden dit schoons machtig te worden.

Ik vlei me nog met de hoop dat de eenige dagen van te voren gehouden fancy-fair een grooten invloed heeft gehad op de belachelijk kleine opkomst van interessenten.

Velen zullen misschien ook niet geweten hebben dat eerst in Maart over de koopsom zal worden beschikt.

Juist dáárom heeft 't mij zoo vreemd getroffen dat de oproep voor deze verkoop zoo weinig heeft uitgewerkt, omdat in de laatste jaren in Corpsverslagen en officiële speeches zoo wordt gewezen op de kentering die er in het studentenleven valt waar te nemen. Er wordt gezegd „dat de studenten, die hier aankomen hoe jeugdig ook nog, toch reeds iets schijnen te bevroeden van den „struggle for life", die hen wacht, en dat zij zich met meer ernst dan vorige generaties voorbereiden, om eens overwinnend uit dien strijd te mogen treden." Alles prachtig, schoone taal, en ik was het tot Vrijdagavond volkomen met den verslag- gever eens. We staan nu echter voor een geheel nieuw gezichtspunt: „De jongere jaren feesten niet en . . . blijken nu ook niets te bevroeden van bovengenoemden struggle. Ik vraag me af: „Wat doen ze dan wel?" — O, dat zij, die nu zoo'n waar rupsenleven leiden, die zich om niets schijnen te bekommeren dan om het clubje waarin zij leven. . . . O, dat zij zich eens ontpopten tot schoone, prachtig gekleurde vlinders, die, hoogopvliegend in de vroolijk schijnende zonne van het aloude D. S. C., hun ware gedaante toonden, dat zij al klapwiekende van blijdschap alle schoone planten die zich in den gloed dier zonne koesteren, bezochten en . . . dat daaronder een der eerste waren, die van het Technisch Leesgezelschap, welke slechts eenmaal per jaar hare schoone bladeren voor belangstellenden ontvouwt, om het verdere gedeelte van het jaar, in haar eenvoudig hoekje gelijkmatig te functioneeren, maar uiterlijk als een doode plant geeft zij toch hare leden veel kracht,

terwijl zij weinig van hen eischt. Laat ons hopen dat deze plant dit jaar, door een wonder, tweemaal bloeit, en dat alle corpsleden haar dan bezoeken om zich van den geurigen honing meester te maken!

Geachte lezer vergeef mij, deze ietwat vreemde uitlating mijner gevoelens; het was uit de pen vóór ik 't wist.

En nu begint mijn opgewonden gemoed weer tot rust te komen. Ik hoop dat dit geschrijf deze uitwerking zal hebben dat de beschikbare plaatsruimte te klein zal blijken om de toestroomende menigte enthousiasten te herbergen.

M. P. C.

College Prof. Bolland, 27 Januari 1908.

Een beleefd collegiant acht zich verplicht, zich over zijne afwezigheid wegens ziekte telegrafisch te verontschuldigen bij professor B., richt het telegram aan den pedel der T. H. S.; goede orders worden verkeerd en verkeerde orders goed uitgevoerd, . . . en 't eeuwige misverstand, dat een wereld gaande houdt, heeft zich voor een oogenblik sterk geaccentueerd op de voorgrond geplaatst om jammer genoeg verschillende collegianten onverrichter zake (sic) terug te doen keeren, door wie deze voortreffelijke zijde van 't bovengeroemde misverstand niet zonder pijnlijke bijgedachte zal worden beaamd. —

Zie hoe de goede bedoeling verkeerd wordt, zich zelf verkeert tot eene booze kwaadwilligheid waar ik zelf ook bijna 't slachtoffer van geworden was.

Daar, waar dit eerste college na de Kerstvacantie, eene inleiding was tot de tweede hoofdafdeeling „Das Selbstbewusstsein“ (pag. 139 Ph. d. G.), dus als opzet voor hetgeen volgen moet van groot gewicht zal zijn, heb ik na rijpe overweging gemeend, eene poging te moeten wagen, het mijne bij te dragen, den misleiden naar mijne beste krachten te geven van 't geen mij nog bij toeval ten deel viel.

Hierbij zie ik geenszins de mogelijkheid over 't hoofd, dat hetzelfde lot ook deze goede bedoeling kan treffen; gezien het moeilijke en veelomvattende onderwerp, gegeven mijne jonge en luttele krachten, is deze waarschijnlijkheid niet van hare werkelijkheid verlaten en ben ik veeleer overtuigd, dat deze daad haren straf, doch ook haar loon, in zich zelve zal vinden. —

DE OVERGANG VAN HET BEWUSTZIJN TOT HET ZELFBEWUSTZIJN.

Das Bewusstsein ist das unmittelbare
Dasein des Geistes und macht eben
deshalb hier seinen Anfang.

Het bewustzijn is om te beginnen in de phase van het zien of onderscheiden zonder meer en kent slechts het zuivere „dit“, is zelf nog 'n ander „dit“.

Het „dit“ hoewel bedoeld als 't verenkeld en op zich zelf gestelde, gaat door zijne algemeenheid onmiddellijk boven de bedoeling uit; het is veeleerigheid van het „hier“ en het „nu“.

In 't algemeen kan men niet recht zeggen wat men bedoelt, de taal is als eenheid van uitbaarheid en waarneembaarheid der Rede iets beters dan eene verenkeldende eenzijdigheid.

Wat met „dit“ bedoeld wordt is onzegbaar op de wijze der stomme aanvankelijkheid, het zal zich door de Rede in slechte zegbaarheid moeten opheffen tot de hogere onzegbaarheid of onuitsprekelijkheid van 't oneindige.

Intusschen „het dit“ blijkt „'n dit“ te zijn, d. w. z. is iets algemeen, dit algemeene nu is méér het ware aan de dingen dan de dingen op zich zelf en men kan spreken van „Het Dit“ in zijn hogere beteekenis.

Het verband der aanschouwde dingen is het aanschouwende „dit“, het „ik“-zelf is het algemeene in deze verschillende ondervindingen; — in dit „ik“ wordt „het hier“ door „'n hier“ tot „Het Hier“ evenzoo „het nu“ „'n nu“ en „Het Nu“¹⁾

Maar ook „het ik“ leert zich zeggen dat 't „'n ik“ is,²⁾ het „ik“ neemt waar.

¹⁾ Opmerkelijk is 't, dat, wat men in de taal „bijwoorden“ noemt, voor 't begrip veeleer „hoofdwoorden“ moesten heeten, b. v. b. hier, nu, ook, inzooverre, enz. Hegel maakt er dan ook zelfstandige naamwoorden van.

²⁾ Das „Ich“ ist ein „Auch“ ebenso wie jedes „Auch“ wiederum ein „Ich“ ist.

In de waarneming wordt veel meer 't ware aan de dingen opgenomen inzooverre zij de dingen niet neemt zooals ze zijn maar de algemeenheden er aan. Het ding zooals wij 't waarnemen is eenheid van vele eigenschappen waarin 't, om tot werkelijkheid te komen, d. w. z. kenbaar te worden, in de ervaring uiteen moet gaan, om in den geest tot hogere eenheid n.l. van stel- en denkbaarheid d. w. z. tot waarheid te komen.

Door waarneming wordt het „ding“ in ons tot „opvatting“, en in zoover we het hierbij niet laten zooals 't is, door ons verkeerd, waardoor de „opvatting“ blijkt eene „misvatting“ te zijn.

Alléén door misvatting kan het ding en daarmee de geest tot waarheid komen.

Neemt het bewustzijn zich zelf tot voorwerp, zoo vindt het denken en zijn voorwerp als tegendeelen in zichzelf en is als hooger „ding“, „ding voor zich“, het is één doch spiegelt zich in zichzelf. Het is echter nog „ding voor anderen“ ook, evenals het dat voor zich zelf is.

In verhouding tot andere dingen houdt 't voor-zich-zijn op als zoodanig te bestaan, die verhouding juist is de negatie der zelfstandigheid, het wordt opgeheven tot eene hogere eenheid van volstreckte algemeenheid.

Zoodra dit bewustzijn, zich in zichzelf onderscheidend ongescheiden één weet is het „voor zichzelf“, is het in „zelfbewustzijn“ overgegaan.

Het bewustzijn van iets anders brengt nu zelfbewustzijn noodwendig mede, het spiegelt zich in zichzelf, is zichzelf bewust in zijn anders-zijn.

Wat zich eerst voordeed als „Ding an sich“ blijkt als zoodanig juist „Ding für ein Anderes“ te zijn.

Gegenständliches ist „ansich“ etwas „für Anderes“, d. h. „für uns“; wahrhaft „ansich“ ist nur dasjenige welches „für sich“ ist, und „für sich“ ist „sich bewusst sein“.

Der Begriff, wozu auch das von ihm ausgehende Urteil gehört, ist das reine „Ding ansich“ oder das Vernünftige.

Denken is 't zuivere ding op zich zelf, maar dit ding op zich zelf is nog niet de waarheid, maar 't denken dat 't andere tot zich zelf maakt.

Het „Ik“ heeft zoowel den kant van 't alles als van 't niets, en is als zoodanig hun beider eenheid. Ieder „Ik“ is een wereld op zich zelf, van dien kant is 't „Ik“ de waarheid.

De éénheid van het „Ik“ is nog niet 't ware, maar de geest, die de veeleerigheid van dit „Ik“, 't ontwikkelde „Ik“ is.

De geest brengt persoonlijkheid mede om ze te buiten te gaan en komt eerst in gemeenschap des geestes als geest van de gemeenschap tot volheid van beteekenis.

De eenheid van denken en zijn voorwerp is tot onbewust bewustzijn gekomen dáár, waar 't kind „ik“ leert zeggen. 't „Ik“ is 't eerste teeken dat de werkelijkheid aan zich zelve geeft.

Mit dem Selbstbewusstsein sind wir also nun in das einheimische Reich der Wahrheit eingetreten.

E. P.

Berlage over „de Concertzaal en de Muziek“.

De heer H. P. Berlage, de in de bouwkundige wereld zoo bekende architect, hield Donderdag 23 Januari zijne lezing over „de Concertzaal en de Muziek“. Misschien was het onderwerp te speciaal voor den generalen student, misschien ook is er hier geen generale sympathie voor de speciale Berlage, doch wat ook de reden zij van de geringe opkomst, die kan toch onmogelijk een gevolg zijn van de mindere graad van bekwaamheid van den leider, of het minder belangwekkende, dat deze een onzer eerste bouwmeesters voortbrengt.

Hetgeen ons hier ter kennis werd gegeven, was eene aparte ruime studie van de concertzaal, zooals die in allerlei landen in allerhande stijlen en opvattingen voorkomt, niet eene door feiten vastgestelde of door persoonlijke meening vrijgegevene verklaring van de voor- en nadeelen, doch in hoofdzaak nadeelen en gebreken, dezer muziektempels. Dit alles was tot verrijking onzer wetenschap van groote waarde, doch kostbaarder was deze studie der ontwerper, die in geen enkele stijl eene volkomen bevrediging vondt zijner wenschen naar een ideaal muziekgebouw, en daaruit besloot, dat de tempel der toonkunst in de toekomst geheel

vrij behoort te zijn van de bestaande wezensvoorwaarden van behandeling van verschillende opvattingen. Hij die deze voorspelling doet, moet zelf wel zeker op een hoog standpunt staan, dat hij met het verleden en het heden als een land van achter en om zich aan den horizon nog een nieuw rijk kan zien. beloftevol en onbezocht. Of het evenwel ooit bereikbaar zal blijken, of zijne oogen geene luchtspiegeling van dat onbereikbare hebben gezien, is eene vraag, waarop het antwoord van den anderen kant eene profetie zijn kan, dat er nooit eene menschepping zal zijn, die uit zichzelf ontstaat, dat er zoolang de geschiedenis nog als leermeester dient, in de bouwkunst en ook op elk gebied van wetenschap, kunst en praktijk, steeds de evolutie geregeerd heeft, 't mag zijn met verval en opstand met tempo's en tusschenpoozen en doorlopend, doch dat nooit nog de anarchie zijn revolutionnaire scepter zwaaide.

Er moet iets nieuws zijn, is het idee, dat dikwijls ieder onzer beticht. Er moeten nieuwe wetten komen, d. w. z. betere, er moeten nieuwe denkbeelden zijn op dit of dat gebied, d. w. z. voor de andere in functie komen, er moet een nieuw leven zijn elken dag, d. w. z. we moeten het anders voortzetten. En zoo ook moet er verbetering komen in 't bouwbedrijf. Doch daarmee wordt niet bedoeld iets gekks zonder zin, doch iets dat reden van bestaan heeft,

doordat onze door de beschaving en de ontwikkeling geschoolde kritiek er wat op heeft. Nieuw heeft geen zin zonder oud.

De heer Berlage wilde de stemming in de muziekzaal laten overheerschen. Er moet eene dusdanige harmonie van twee geheel verschillende kunsten bestaan, dat de samengaande niet tot stilstand bij de eene of bij de andere noopen. Daarom zouden alle drukke ornamenten geweerd moeten worden en het gewijde van de muziek zou in 't gebouw moeten worden vertegenwoordigd en teruggevonden kunnen worden. Eene reden, waarom de Dorische tempelnavolging misschien nog 't meest voldoet in 't streven naar de juiste vorm. Ook de Gotische stijl, de heilige vertolking van de middeleeuwsche godsvrucht, zoo overvloedig in kerken tentoongespreid, was als zoodanig stemmingvolle geschikt, getuige de Kaisersaal te Berlijn, die evenwel daar vanwege zijn veelvuldige overdaad weer te druk werd.

Het onderwerp was speciaal, ook ondanks de verkondigde stellingen. Doch al moge de specialiteit allicht niet tot uitvoerige studie uitlokken, toch is het algemeene geval van dubbelharmonie van twee afgescheiden kunsten een eigenaardig voorwerp van beschouwing.

R. C.

(Zie vervolg Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

TE HUUR AANGEBODEN op eersten stand:
een ruime ZITKAMER,
met **1 of 2 frissche Slaapkamers.** Riant uitzicht.
Tevens ook gelegenheid voor
EET- en KOFFIETAFEL.
Adres MARKT 9. (32.)

Tegen elk aannemelijk bod ter overname aangeboden:
een VIOOL met toebehooren,
ruim 100 jaar oud, zeer mooie klank.
Brieven, onder No. 4748, Bureau van dit Blad.

„AU FIGARO”
G. KIELA. KAPPER.
OUDE DELFT 160,
tegenover het „Huis van Meerten”.

SALON VOOR SCHEREN,
HAARSNIJDEN, SHAMPOING.
Levering van alle soorten Kapsels uit ieder tijdperk.
GRIMEEREN voor Tooneel en gelegenheden.

Verkrijgbaar bij de Electr. Drukkerij „LUCTOR
ET EMERGO” te 's GRAVENHAGE:

De Krisis in den Godsdienst.
AKADEMISCHE LEERREDE
DOOR
G. J. P. J. BOLLAND.

In beperkte oplaag overgedrukt uit de „Nieuwe Gids” van Januari '08; franco tegen postwissel van f0,50 of bij den Boekhandel.

Vraagt toezending van PROSPECTUS UITBREIDING „NIEUWE GIDS”, of van het nummer van Januari (als proef voor f0,90).

Bij den Uitgever J. WALTMAN JR. te Delft is heden verschenen:

De fotografie in dienst der wetenschap
— en hare beteekenis als kunst. —

REDE uitgesproken bij den aanvang der lessen in de fotografie aan de Technische Hoogeschool te Delft, 29 Januari 1908, door W. H. IDZERDA.

Prijs f0,50;

en verkrijgbaar door bemiddeling van elken boekhandel.

H. H. STUDENTEN.
GEBRUIKT DE
Gepasteuriseerde Melk,
op flesschen van 1 en 1/2 Liter, zonder kook- of bijmaak,
VAN DE
Melkinrichting „DE LANDBOUW”
te 's GRAVENHAGE.

Verkrijgbaar bij de
Firma FUNNEKOTTER & Co.
Oude Delft 84. Telefoon 215.

DRY MONOPOLE
HEIDSIECK & Co
WALBAUM, LULING, GOULDEN & Co SUCC.
REIMS, MAISON FONDÉE EN 1785.

Bock, Pilsener en Dortmunder Bier,
uit de AMSTELBROUWERIJ,
per heele en halve flesschen, verkrijgbaar bij
W. F. A. BITTER,
KONINGSPLEIN 10.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 30 JANUARI 1908. No. 15.

Slotwoord aan Folrax.

Ik wil eindigen. Onze polemiek is te veel een complex van brokstukken geworden om mogelijke lezers nog te interesseeren. Het spijt me dat het zóó geloopt is. Ik had gehoopt klaarheid te brengen tot aan onze wederzijdsche grondgedachten, want houdt mij dit ten goede, uw betoog was vrij verwarrend in z'n rijkdom aan ongedefinieerde begrippen. En vooral had ik graag een bewijs gehad van uw beschuldiging, in elk geval een naderé uitleg van uwe woorden: dat de middeleeuwen terugzonken in star dogma en dat de kerk thans zucht onder eertijds-zelf-gesmeede banden. Die zinnen-zonder-meer pasten niet in uw artikel. Ik heb uitvoerig beschreven wát waarachtige banden zijn voor de kerk en kon dus m. i. verwachten dat gij, óf verklaart alleen bedoeld te hebben dat de kerk over 't algemeen in haar dagelijks bestuur te conservatief was (wat geheel iets anders is) óf een voorbeeld noemde dat werkelijk als fatale band kon gelden. Ge verklaart nu dat het u koud laat of de kerk beklemd is geraakt of niet, en ik moet me hieruit uw onnauwkeurigheid verklaren, doch dit is geen rechtvaardiging. En dat was toch slechts 't eenige wat ik positief vroeg. Ik heb nergens gevraagd waarom gij 't absolute niet apprecieerd(!) voor zoo'n debat was 't nu toch niet de gelegenheid. Dat was een met volle vaart inzeilen van de theologisch-filosofische zee en ik voorzag daarmee nooit land te bereiken. Telkens blijkt weer dat dergelijke polemiek smooit in de onbekendheid met zelfs elementaire begrippen over 't christendom.¹⁾ En dat is te treuriger, waar, zelfs volgens u „ons heele moderne streven een onbewuste wederkeer van Christendom is“.

Ons groot verschil zit 'm hierin dat gij niet het goede-op-zichzelf erkent. Dat is ook de reden dat gij komt tot dien vicieusen cirkel. Het kwaad is slechts de negatie van het goede. Wie onzer heeft ooit betoogd slechts door overwinning van het kwade tot God te kunnen komen? Ook beweren wij nergens dat een slechte eigenschap geen oorzaak kan zijn van veel goeds. Met een moord zou b. v. dikwijls heel wat momenteel-goeds te doen zijn, is daarom nog niet geoorloofd.²⁾

Uw proefje dialectiek prikkelde me slechts door deze totaal ongeschikte schakel en ik zie dan ook volstrekt niet in waarom nu het criterium ontbreekt in de 1° en 2° fase. Ook lijkt deze bewering me niet wel overeen te brengen met vroegeren uitleg. Is er geen criterium dan is er geen onderscheid van goed en kwaad en kan er ook geen innerlijke strijd zijn over wat goed en wat kwaad is (2° fase).

Uw andere opvatting (of is 't verwarring) omtrent „het goede“ blijkt óók uit uw appreciatie der 3° fase: Bestaat er voor U geen goed of kwaad meer wat betreft dierlijke wreedheid e. d.?? Gij wilt hier dunkt me zeggen dat de bekoring niet meer bestaat. Het kwaad heeft hier z'n verlokking uiterlijk verloren maar onze handelwijze blijft daarom wel goed! Die sta zie toe dat hij niet valle, wil zeggen dat we nooit zeker zijn beveiligd tegen de bekoring. Waar gij uwe oneindige wetten vandaan haalt, bleef me verborgen.

En nu onze kleine excursie op de groote zee:

1) Ik vindt 't hier weinig ter zake dienend na te gaan gaan wat we beiden denken over het Ding an sich. Zeker, iets weten we van 't wezen als ik weet hoe dat wezen op mij inwerkt. Ik ben wat te kras geweest met te spreken van „volkomen onbegrijpelijke krachten“, voor m'n bewijsvoering was dit echter overbodig.

1) Ik doel hier natuurlijk niet op de wanbegrippen die zeldzaam belachelijk en bijna algemeen zijn. Het interessante brochure'tje: Dr. Fr. Foerster en de moderne Studenten Geleerde begint met de volgende aanhaling van Prof. Harnack: „Was ich oft von jungen Studenten über den Katholizismus zu hören bekomme, übersteigt alle Grenzen. Das Tollste, Empörendste, Beleidigendste wird da als Naturzug dieser Kirche hingestellt, während für das wirklich Bedeutende und für das Zusammenleben innerhalb eines Staatswesens Ausschlaggebende der Sinn verschlossen ist“.

2) Verder vind ik het zeer de vraag of juist Napoleons gebrek aan liefde tot God en de menschen de oorzaak was van z'n betekenis en acht het waarschijnlijk dat hij zonder dit, volmaakter werk had geleverd.

2) Gelooven is een bovennatuurlijke akt, stelt mij voor 't feit zonder méér. M'n verstand brengt mij tot evidentie, met inzicht hoe de weg er heen loopt. Het eerste is daarom niet minder zeker, is zelfs van een hoogere orde; niet, zooals ons verstandelijk redeneeren, te misvormen door de omstandigheden.

3) Geschiedkundig, nuchter-wetenschappelijk, onderzoeken wij wie de schrijvers zijn van den Bijbel en wat zij ons hebben willen zeggen. Dit combineerend met de uitkomsten onzer gewone verstandelijke redeneeringen, in de eerste plaats: Bestaan eener eerste oorzaak die volstrékt is, (zie vorig artikel) vinden wij dat hun mededeelingen door God zijn geïnspireerd. De wonderen en voorzeggingen der profeten staan boven menschelijke macht. Wanneer wij kunnen bewijzen dat Christus verzezen is dan is daarmee z'n Goddelijkheid verstandelijk vastgesteld.

M'n liefste wensch bij 't einde is dat een of andere lezer belang is gaan stellen in dat groote verschijnsel dat 't voor-naamste element is geweest bij den groei van onze Westersche beschaving: het Christendom.

In de tijden van oppersten bloei had het de leiding en de naaste toekomst zal getuige zijn van een nieuwe en geweldige ontplooiing. De als paddestoelen oprijzende systemen en onevenwichtige, sentimenteele of cynische theorie'tjes (ik hoef wel niet te zeggen dat ik hier niet doel op m'n tegenstander), hebben toch zeker minder recht op de besten onder de jongeren als die reuzenbeweging, die ook thans nog de beschaving draagt en die volledig en alles omvattend is als geen andere.

Wg.

De Interacademiale Vrijdag 24-1-'08.

Om 11 uur gingen we naar de baan, nadat we een kop warme bouillon gebruikt hadden. Alle treinen waren te laat, zoodat Utrecht pas om half 12 present was.

De baan was van 't begin tot aan 't eind uitstekend in orde; goed hard ijs. Voor de lunch zouden ze tegen de wind inrijden, daarna met de wind mee. De wind was sterk en de mist dik, zoodat de starter met de vlag 20 meter dichter bij de eindstreep moest staan. Botje en Grootens begonnen en maakten 20¹/₅ sec. en 19¹/₅ sec. Hulde aan Grootens, die tegen de wind in op 2 na de mooiste tijd maakte (Brandt (U) 18³/₅ sec. Engelkes (G) 19 sec.) In de 2de rit reed Kalt mee (23⁴/₅), In de 4de rit Canters (21²/₅) in de 5de rit de Haas (20⁴/₅). Delft was dus gauw klaar, rooskleurig was ons totaal niet (102²/₅). Voor de lunch stonden de tijden: 1. Amsterdam 100³/₅ sec., 2. Groningen 101¹/₅ sec., 3. Delft 102²/₅ sec., 4. Leiden 103³/₅ sec., 5. Utrecht 109³/₅ sec.

Om 1 uur warme lunch, die werkelijk goed deed. Daarna gauw weer naar de baan, want de tijd werd kort. Met den wind mee waren de tijden veel mooier. Botje, Grootens, Kalt, Canters en de Haas maakten respectievelijk 17³/₅ sec., 18 sec., 17⁴/₅ sec., 20¹/₅ sec. en 18¹/₅ sec. (samen 92²/₅ sec.). De beste tijd maakte weer Brandt (U) 16⁴/₅ sec. De einduitslag 1. Groningen 190¹/₅ sec., 2. Amsterdam 190²/₅ sec., 3. Delft 194⁴/₅ sec., 4. Leiden 196¹/₅ sec., 5. Utrecht geen tijd daar er een gevallen was en diens invaller ook.

De personeele wedstrijd werd gehouden tusschen de 10 beste rijders, waarbij behooren Grootens en Botje. Zij maakten 18 sec. en 17 sec. Hiervan moesten er 3 overrijden, m. n. Engelkens (G), van Drooge (L), en Reddingius (G) allen met 16³/₅. De einduitslag was: 1 Engelkens 16¹/₅, 2. van Drooge 16²/₅ en 3 Reddingius 16³/₅.

Ik eindig mijn gecijfer met de hoop, dat Delft een volgende keer beter zal zijn en zich 't jaar 1905 zal herinneren.

W.

Onderstaande mededeeling werd ons toegestuurd met het verzoek haar in ons blad publiciteit te verleenen.

Gaarne voldeden wij aan dit verzoek.

Voor de tuberculeuse kinderen.

Het bestuur van de Rotterdamsche Vereeniging tot bestrijding van de tuberculose meldt ons:

Eenigen tijd geleden heeft het publiek met ingenomenheid de tijding ontvangen, dat onze Vereeniging in staat

gesteld was een zee-hospitium te stichten voor zwakke kinderen uit alle klassen van ons volk, die een zorgwekkende aanleg vertoonen om door tuberculose te worden aangetast.

Thans kunnen wij daar de mededeeling aan toevoegen, dat het gebouw in de duinen van Katwijk aan Zee zijn voltooiing nadert. Dat het huis er dus weldra zal staan, om 'n honderd bleekneuzige jongens en meisjes op te nemen, en hun in de zuivere, versterkende zeelucht nieuwe krachten te geven, tot steviger weerstand in hun nu reeds door de tuberculose bedreigde jonge levens.

Maar, naarmate de muren van het hospitium hooger oprijzen, nam onze bezorgdheid toe. Want — tobden we — wat zullen we hebben aan een gebouw, al is het ook nog zoo gunstig gelegen, nog zoo zorgvuldig opgetrokken en ingedeeld op een maximum van hygiene en gerief . . . als er niet voldoende geld is om een zoo groot mogelijk aantal patienten gratis op te nemen en aan den stroom van aanvragen te voldoen door spoedige uitbreiding.

En zoo staan wij er toch voor! We hebben een huis, en zoodra de lente er is, zullen we u uitnoodigen om het in zijn practische, vriendelijke soberheid te komen bewonderen. Want wij zijn er recht blij mee, zooals het zal worden, daar in die mooie, innig Hollandsche duinen. Maar dan zult ge tevens deelen in onze overtuiging, dat daar nu ook zooveel mogelijk zwakke kinderen van moeten profiteren. Doch het streven hiernaar stuit voorloopig nog af op gebrek aan geld, tenzij . . . Ja natuurlijk: tenzij het publiek ons uit den nood wil helpen. Als de menschen ons in staat willen stellen, om in ons hospitium aan het Nederlandsche strand nu ook, nog eer het gunstige jaargetijde komt, de exploitatie te beginnen voor zooveel mogelijk tuberculeuse kinderen, die immers niet kunnen wachten, geen enkelen zomer, of de gevreesde ziekte is voor hen reeds onherstelbaar geworden.

Op de medewerking van ons volk in den strijd tegen de tuberculose hebben wij dus onze hoop weer gevestigd. En om het publiek de gelegenheid te geven ieder het zijne bij te dragen aan de inrichting van het huis, dat immers niet alleen voor Rotterdamsche stumpertjes, maar ook voor zwakke kinderen uit heel het land gastvrij open zal staan, zoolang de ruimte het toelaat — en die ruimte is voor vergrooing vatbaar, want op uitbreiding is bij het bouwen gerekend — daarom hebben wij in onze laatste vergaderingen besloten tot het uitgeven van een boek, een Gulden Boek voor de tuberculeuse kinderen. Wij zullen de uitnemendste vrouwen en mannen uit het openbare leven in ons land uitnoodigen om ons bij de samenstelling daarvan te helpen, omdat de bestrijding van de tering immers een doel is, waaraan ook de voornaamsten, zonder onderscheid van levensbeschouwing of richting, zullen willen medewerken. Aan onze vaderlandsche kunstenaars zullen wij verzoeken om een kleine bijdrage uit hun werk. Aan onze beeldhouwers, onze bouwmeesters, dichters, prozaschrijvers, onze schilders en teekenaars, onze toondichters. Aan onze mannen en vrouwen van gezag op wetenschappelijk en maatschappelijk gebied, willen wij vragen het boek op te luisteren met een enkele beschouwing, een enkele gedachte, al is het alleen maar hun handteekening, ter getuiging van hun deelneming in dezen grooten nationalen strijd voor de volksgezondheid.

En nu reeds hebben wij stappen gedaan om in alle deelen van het land comité's gevormd te krijgen, die zich zullen belasten met het ten verkoop aanbieden van dit Gulden Boek voor de tuberculeuse kinderen, waarvan de opbrengst zal strekken ter exploitatie en als het zijn kan, tot een spoedige uitbreiding van het kindersospitium in de duinen te Katwijk aan Zee.

„VEREENIGING TOT BESTRIJDING DER
TUBERCULOSE”. gevestigd te R'dam.

Opmerkingen over de Week.

De vorst is gevlogen, maar hij is er dan toch dit jaar geweest, lang genoeg om veel liefhebbers tevreden te stellen.

Wedstrijden zijn er bij aantallen gehouden en zelfs mochten we dit jaar weer eens een Interacademiale smaken. Die smaak was echter een beetje bitter voor Delft. Zoo derde aan te komen, als je altijd 1e of tweede bent geweest, is nu niet heel eervol.

Op de kroeg en daarbuiten is men een en al mond over de maskerade, en er worden veel rare dingen verteld, daar niemand er eigenlijk iets vanaf weet, en zoo fantaseert men in de ruimte en probeert langzamerhand in zijn gedachten Florence met Delft te vereenzelvigen, wat nou niet zoo heel licht is, daar 't eenige Italiaansche, n.l. de pakjes nog niet aanwezig zijn.

Te memoreeren valt overigens 't feit dat (zooals de Nieuwe Courant o.a. vertelde) de Interacademiale Geheel-Onthouders-Vereeniging met 'n Ueberbrettl op de fancy-fair in de Stads Doelen optrad. In den lande zal deze uiting naar buiten van Igov wel misverstaan zijn, 't is zoo goed dat tegenwoordig die afschaffende jongelui naar buiten durven propageeren.

Een feit was dat enkele nummers bijzonder veel succes hadden, vooral van twee afgestudeerde menschen.

Pisuisse en Blokzijl traden in concurrentie, wat niet wegneemt, dat later gezamenlijk op de S.P. werd gemando-lineiseerd.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

De colleges van Prof. BEYSENS zijn wederom aangevangen Dinsdag 28 Januari. Ze worden voortaan gegeven Dinsdag 7—7³/₄ uur in zaal 42. Behandeld wordt: Vrije Wil.

—o—

R. K. STUD.-VEREENIGING „SANCTUS VIRGILIUS”.

Gewone en huishoudelijke vergadering op Dinsdag 4 Februari, 's avonds 8¹/₄ uur, in Hotel Wilhelmina.

Spreker: Pater H. ERMANN.

Onderwerp: Syllabus en Modernisme (voortzetting).

Namens het Bestuur,

L. B. TEN HORN, 2e Secr.

A G E N D A.

DELFT.

Maandag 3 Febr. Stads Doelen. Residentie-Tooneelgezelschap. 8e abonnementsvoorstelling: „De Verschoppeling”; 8 uur.

DEN HAAG.

Vrijdag 31 Jan. Ned. Tooneel: „IJsbrand”; 8 uur.

Geb. v. K. en W. Residentie-Tooneelgezelschap: „De verschoppeling”; 8 uur.

Zaterdag 1 Febr. Fransche Opera: „Les Huguenots”; 8 u.

Zondag 2 Febr. Diligentia: Voordracht van mej. Veer de Vere, over de Fransche Revolutie; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 31 Jan. Groote Schouwburg. Rotterd. Tooneelgez.: „Jeannine”; 8 uur.

Zaterdag 1 Febr. Groote Schouwburg. Wiener Operette-Ensemble: „Ein Walzertraum”; 8 uur.

Zondag 2 Febr. Groote Schouwburg. Wiener Operette-Ensemble: „Die Lustige Wittwe”; 8 uur.

Tivoli-Schouwburg: Populaire Shakespeare Matinée van Willem Royaards; 2 uur.

Dinsdag 4 Febr. Groote Schouwburg. Rott. Tooneelgez.: „Jeannine”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

HEDEN VERSCHEEN: Een nieuwe uitgave van
CHARLES KINGSLEY:

HYPATIA

of

Nieuwe Vijanden in eene Oude Gedaante.

Naar het Engelsch door W. J. MENSING.

Verschijnt thans met Een Woord Vooraf van S. ULFERS in een, met **34** illustratiën versierde, uitgave tegen geringen prijs.

13 afleveringen van 32 bladzijden druks à **15 cents per aflevering.**

Ingenaaid in 2 deelen **f 1,95**; Gebonden in één Prachtband **f 2,50.**

Men teekent in bij J. WALTMAN Jr.,
Boekhandel, Binnenwatersloot.

Mij. voor Goede en Goedkoope Lectuur,
Amsterdam.

In de **NEDERLANDSCHE BIBLIOTHEEK** zijn
thans verschenen:

de Zeven Voordrachten
:-: over Bouwkunst :-:

gehouden vanwege

ARCHITECTURA ET AMICITIA

DOOR

J. E. V. D. PEK, W. KROMHOUT CZ.
J. H. W. LELIMAN, JOS. TH. J. CUYPERS,
A. W. WEISSMAN, H. J. M. WALINKAMP,
H. P. BERLAGE NZ.

Elke lezing afzonderlijk **20 cents**; in carton **30 cents**;
in linnen **40 cents.**

De geheele bundel ingenaaid **f 1,40**; in carton **f 1,60**;
in linnen **f 1,75.**

— Met 143 illustraties! —

Stereoscoopplaatjes,

uitgegeven door de Neue Photographische Gesellschaft te Berlijn, zijn in ruime keuze ad 15 cent per stuk voorradig in den

Boekhandel J. WALTMAN JR.,
Binnenwatersloot 33.

Biljarts „'t Is-Me-Edso",

overtreffen ieder ander fabrikaat.

Te bespelen Stations-Koffiehuis.
KRUIF.

Corpsdiploma's.

Met het oog op de verzonden CORPSDIPLOMA'S, beveelt ondergeteekende zich aan voor het

omlijsten met LINNEN RAND
of HOUTEN LIJST.

J. WALTMAN JR.

Boekhandel, Binnenwatersloot 33.

SIGAREN.

Directe levering aan particulieren.

Wij zenden franco na ontvangst van postwissel of tegen rembours (met verhooging der rembourskosten) monstercijstjes in prijzen van f 1,20, f 1,40, f 1,60, f 1,80, f 2,—, f 2,25, f 2,50, f 2,75, f 3,—, f 3,50, f 4,— tot f 25,— per 100 stuks en garandeeren kwaliteit en prima verpakking.

Nabestelling volgt na proef beslist.

A. L. C. VAN LITH & Co.,
GROSSIERS,

Borneostraat 12. AMSTERDAM.

INGENIEUR KALENDERS VOOR 1908.

UHLANDS. Kalender für Maschinen-Ingenieure . . .	f 1,95
SCHAARS. Kalender für das Gas-und Wasserfach . . .	" 2,95
UPPENBORN. Kalender für Elektrotechniker . . .	" 3,25
BIEDERMAN. Chemiker-kalender . . .	" 2,60
STUHLENS. Ingenieur-kalender . . .	" 2,60
Kalender für Eisenbahn-Techniker . . .	" 2,60
Kalender für Strassen, Wasserbau- und Cultur-Ingenieure . . .	" 2,60
BETON Kalender Taschenbuch für den beton u. eisenbetonbau . . .	" 3,90
VAN GENDTS. Bouwkalender, in leer f 1,75, in linnen . . .	" 1,50
Bijlage bij idem . . .	" 0,90
AHREND'S Bouw-Agenda en Adresboek . . .	" 1,90
Agenda OPPERMANN 1908 à l'usage des ingenieurs, architectes . . .	" 1,65
Agenda DUNOD 1908, per deel . . .	" 1,40
Chimie. — Chemins de fer. — Mécanique Construction. — Electricité. — Usines et Manufactures. — Mines.	

Voorhanden bij J. WALTMAN Jr.
TECHNISCHE BOEKHANDEL,
BINNENWATERSLOOT 33. — DELFT.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend,

W. DE HOOGH.

Uwe aandacht wordt gevestigd op de tweede, veel verbeterde en vermeerderde uitgave van het Bundeltje:

— ROTTE BLÂREN —

Studentenliedjes van HUGO en EDUARD
met Muziek en Teekeningen bijeengezameld.

De eerste uitgave, die eenige jaren geleden verscheen, was **spoedig uitverkocht** en het verlangen naar eene tweede uitgave groeide steeds aan, juist ook om dan de **melodieën**, die er zoo innig aan verbonden zijn, mede in druk te zien, opdat ze niet in de vergetelheid geraakten. De Studenten-Heruitgevers hebben op onbekrompen wijze in het gemis voorzien, door veel te verbeteren en aan te vullen, in overleg met de auteurs, en door de muziek er bij op te nemen, die door een toonkunstenaar op papier is gebracht; tevens werden vroolijke en goed geslaagde teekeningen en caricaturen gemaakt, die de uitgaaf sieren en het geheel tot een smaakvol boekje verhoogen. Het begrip „winst te maken” is uitgesloten bij het mooi uitgevoerde werk. Zoo maakt het boekje, op goed papier gedrukt, met een keurig geslaagd bandje van den student-teekenaar een smakelijken indruk.

Met een gerust hart kan ik U dus de aanschaffing aanbevelen, want de beoordeelingen, indertijd in de verschillende studentenbladen, zeggen genoeg, dat eene dergelijke uitgave, zelfs in den minderwaardigen eersten vorm, op prijs werd gesteld en het een heuglijk feit mag worden genoemd.

Als bundel studenten-poëzie toch staan de **Rotte Blâren** daar als een unicum der laatste vijftig jaar met **Piet Paaltjes** als naasten voorganger. Moge de litteraire waarde van eenige der eersten achterstaan bij de laatsten, als kinderen van dezen tijd klinken hunne stemmen vertrouwelijker, zijn hun gang en manieren begrijpelijker en vertolken zij meer het eigenaardige leven en beweeg der tegenwoordige studenten-maatschappij.

De humoristische kijk der dichters HUGO en EDUARD is voor een goed deel aan iederen student gemeen; de gave hiervan te getuigen in liedjes vol klinkenden **humor, rake typeering en scherpe teekening** was slechts hun gegeven.

Geen, die goed student is, of geweest is, of hij zal nagenoeg **bij elk liedje genieten** van de woorden en uitdrukkingen, van wendingen en voorstellingen, waarvan hij slechts het **innig-komische** kan begrijpen.

De leuke scherpte der puntdichten:

Jan werd student; vol toekomstdroomen
het ouderpaar.
Hij is gesjeesd teruggekomen
na twalef jaar.

En dan de verzuchting met vertroosting:

„Wie weet er een remedie voor,
elkeen sleept mij door 't slijk?”
„Mijn vriend”, ik fluister 't u in 't oor,
„wees rijk!”

Veel zal voor den Leidschen student een bijzonder charme bezitten, als behandelend speciaal Leidsche typen en toestanden, doch deze zijn slechts als een specimen van het algemeene type te beschouwen. Wie, die een ware kroegjool heeft meegemaakt, zal niet genieten van „**t Vierde speelt?**”

„t Is Kroegjool, mijne Heeren”, etc.

— Hoe geslaagd is verder „**De Student**” in het laatste couplet:

De vader had lang consideratie
met 't oudste telgje van zijn kroost
tot slot mislukte z'n educatie.
Gesjeesd ging 't zoontje naar den Oost;
doch, met wat geld na twalef jaren,
komt hij terug en speelt de beest.
Dan zucht Papa „t Is me, Godbeware,
alsot-ie niet is weg geweest.

Van meer ernstige waarneming getuigt o.a.:

Op 't tooneeltje van Alcazar
zitten vijf vrouwen, vijf moede gezichten,
kijken de zaal in met oogen star,
oogen die af en toe even lichten.

De nieuwe uitgave eindigt met een **Besluit** waarin oorsprong, aard en bedoeling der **Rotte Blâren** in 't kort door de dichters zelf zeer zuiver wordt weergegeven.

Het laatste couplet:

Doch als der dagen leed langzaam gerezen
over mijn leven donk're golven breidt,
dan zal ik uit deez' simple liedjes lezen
het licht geluk van mijn studententijd.

Al wie dit licht geluk gekend heeft, hij zal het in de **Rotte Blaren** terugvinden.

Een ieder zal het in zijn bezit willen hebben, als het boek, dat hem den gelukkigsten tijd van zijn leven weer zal voor oogen brengen en om zodoende de daad vol **piëteit** der Heruitgevers te steunen.

Het studenten-weekblad *Minerva* zegt o.a. in het nummer van 15 Juni 1905:

Maar niettegenstaande dezen Pluizer bleef de meerderheid de waarde dezer liedjes in iets anders zoeken dan in de feil-looze vorm, en het feit dat ze nu nog **zoo bekend, veel-gezongen en geciteerd** zijn spreekt op zich zelf al voor hun waarde. En verder:

Wat doet een prettige band, een ruim formaat, een goede druk toch veel toe tot een juiste beoordeeling van den inhoud.

Het *Studenten-Weekblad* in het nummer van 16 Sept. 1905 schrijft o.a.:

... er zijn leuke verzen te over en aardige muziek er bij en goede plaatjes . . .

Rotte Blâren is in ieder geval een hoogst verdienstelijk werk van de verzamelaars, waar wij dankbaar voor mogen zijn.

En ten slotte besluit het „met de hoop, dat ook Delftsche studenten eens zullen zingen wat in **Rotte Blâren** staat. De vroolijkheid zou er zeker mee gebaat zijn.”

Verkrijgbaar à f 3,25 bij den Boekhandelaar J. WALTMAN Jr. te Delft.